

concurrerend gaat optreden tegen de hoofdboomsoorten. Dit argument wordt vaak gebruikt om de zwarte els niet of slechts in zeer geringe mate te gebruiken. Mijns inziens is dit niet juist, omdat – bij een goede planning – met gebruikmaking van de huidige mechanische hulpmiddelen (zoals de bosmaaier) het afzetten van de els op een vrij goedkope manier kan worden gerealiseerd. De menging van de hoofdboomsoorten met de els dient dan echter wel regelmatig over de gehele oppervlakte verdeeld plaats te vinden.

Vermeldenswaard is dat juist in de individueel aangelegde gemengde opstanden in de Wieringermeer het hoogste percentage goede stamvormen wordt aangetroffen. Ik heb de indruk dat er hier – in elk geval tot op heden – sprake is van een onderlinge beïnvloeding tot wederzijds voordeel.

Perspectieven voor de volgende generatie

Tenslotte kan de bosaanleg met individueel of rijgewijze mengingen en de voornoemde wijze van verzorging, voordelen bieden bij eventueel later toe te passen natuurlijke verjonging. De verspreidingsafstand van de genoemde boomsoorten is niet bijzonder groot. Alhoewel ik hieromtrent niet over gegevens beschik meen ik te kunnen stellen dat deze voor bijv. de es niet meer bedraagt dan ca. 100 m vanaf de moederboom. De natuurlijke verjonging wordt vooral aangetroffen bij de stamvoet van de buren c.q. andere boomsoorten: es onder beuk en esdoorn, eik onder esdoorn en es, beuk onder es en eik. Een kleinschalig gemengde bosstructuur kan dus ook hier voordelen bieden.

Persberichten Ministerie van Landbouw en Visserij

Ministerraad akkoord met ontwerp-landinrichtingswet

De Ministerraad heeft in zijn vergadering van 1 juni 1979 zijn goedkeuring gehecht aan de ontwerp-Landinrichtingswet. Het is de bedoeling dat deze wet de Ruilverkavelingswet 1954 gaat vervangen.

De Landinrichtingswet zal het instrumentarium bevatten voor vier vormen van inrichting van het landelijke gebied, overeenkomstig de functies zoals deze in het kader van de ruimtelijke ordening zijn gegeven:

- herinrichting;
- ruilverkaveling;
- aanpassingsinrichting;
- ruilverkaveling bij overeenkomst.

Herinrichting en aanpassingsinrichting zijn nieuwe instrumenten van landinrichting. Herinrichting kan plaatsvinden in gebieden, die naast een agrarische functie ook in belangrijke mate een niet-agrarische functie (moeten) vervullen. Aanpassingsinrichting vindt plaats in samenhang met een op zichzelf staande infrastructurele voorziening van nationaal of regionaal belang (b.v. de aanleg van een rijksweg). De procedures voor ruilverkaveling en ruilverkaveling bij overeenkomst worden in gewijzigde vorm overgenomen uit de Ruilverkavelingswet 1954. In de besluitvorming is een belangrijke rol toegedacht aan de provinciale overheden en de meest betrokkenen.

Daardoor ontstaat een versterkte decentralisatie. Deze aanpak past ook in de nagestreefde aansluiting met de ruimtelijke ordening. In beginsel zal namelijk het streekplan als referentiekader fungeren. Ruilverkaveling, aanpassingsinrichting en ruilverkaveling bij overeenkomst gaan steeds gepaard met herverkaveling van het gehele in te richten gebied. Herinrichting zal daarentegen ook plaats kunnen vinden zonder of met slechts gedeeltelijke herverkaveling (uitruil van gronden).

In de ontwerp-Landinrichtingswet is voorts vastgelegd dat voor een gebied, waarvoor herinrichting dan wel ruilverkaveling wordt voorbereid, een landinrichtingsprogramma zal worden voorbereid. Dit programma zal onder meer een beschrijving omvatten van de te verwachten gevolgen van de voorgenomen maatregelen en voorzieningen voor de economische toestand met inbegrip van de werkgelegenheid, de leef- en werkomstandigheden, de natuur en het landschap en de gesteldheid van water, bodem en lucht.

Dr. W. J. Doude van Troostwijk directeur Faunabeheer

Per 1 juli 1979 zal dr. W. J. Doude van Troostwijk worden benoemd tot directeur Faunabeheer bij het ministerie van landbouw en visserij. Hiermee wordt voorzien in de vacature, ontstaan door het vertrek van ir. J. W. G. Pfeiffer.